

Sygn. akt: I 1 C 490/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Izabela Jagmin

po rozpoznaniu w dniu 12 sierpnia 2016 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki (...) akcyjnej spółki jawnej z siedzibą w W.

przeciwko Z. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Z. K. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki (...) akcyjnej spółki jawnej z siedzibą w W. kwotę 912,25 złotych (dziewięćset dwanaście złotych dwadzieścia pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 18 listopada 2015 roku do dnia 12 sierpnia 2016 roku;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. należność zasądzoną w punkcie I rozkłada na 13 rat miesięcznych, w tym 12 rat po 70 złotych (siedemdziesiąt złotych) każda, trzynasta rata zaś w kwocie 72,25 złotych (siedemdziesiąt dwa złote dwadzieścia pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 18 listopada 2015 roku do dnia 12 sierpnia 2016 roku, wszystkie raty płatne do 15. dnia każdego miesiąca, poczynając od miesiąca następnego od tego, w którym wyrok stał się prawomocny, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od każdego uchybionego terminu płatności poszczególnych rat;

IV. zasądza od pozwanego Z. K. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki (...) akcyjnej spółki jawnej z siedzibą w W. kwotę 190,70 złotych (sto dziewięćdziesiąt złotych siedemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 listopada 2015 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka (...) akcyjna spółka jawna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego Z. K. kwoty 1 086,88 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż przedmiotowa wierzytelność wynika z zwartej przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość w dniu 09 maja 2014 roku przez pozwanego Z. K. z poprzednikiem prawnym powoda – (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością – umowy pożyczki w ramach umowy elastycznej pożyczki ratalnej numer (...), która nie została przez pozwanego w całości zwrócona.

Na kwotę dochodzoną niniejszym postępowaniem składa się kwota: 665,52 złotych tytułem kapitału pożyczki, 60,20 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym liczonymi za okres od dnia 10 lutego 2015 roku do dnia 28 października 2015 roku, 34 złotych tytułem opłat windykacyjnych, 7,16 złotych tytułem prowizji oraz 320 złotych tytułem prowizji inicjalnej od udzielonej pożyczki.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 10 lutego 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I 1 Nc 9539/15 referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

We wniesionym od powyższego orzeczenia sprzeciwie, pozwany Z. K. wskazał, że kwestionuje wysokość odsetek oraz opłat dodatkowych, podnosząc, iż niemożność spłaty pożyczki w całości była spowodowana trudną sytuacją materialną, w jakiej znalazł się w związku ze wzrostem kursu franka szwajcarskiego i zadeklarował chęć spłaty zadłużenia w ratach miesięcznych po 70 złotych.

Oświadczeniem złożonym na rozprawie pozwany Z. K. uznał powództwo w zakresie kwoty 912,25 złotych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 09 maja 2014 roku Z. K. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę elastycznej pożyczki ratalnej potwierdzając rejestrację i akceptację warunków umowy i regulaminu poprzez przelew kwoty 1 grosza.

W dniu 09 maja 2014 roku na rachunek bankowy Z. K. została przelana kwota pożyczki wynikająca z powyższej umowy (o numerze (...)) – 1 600 złotych.

Prowizja za udzielenie pożyczki określona została na kwotę 800 złotych, zaś cała pożyczka miała zostać spłacona do dnia 09 marca 2015 roku.

umowa elastycznej pożyczki ratalnej – k. 50-51 akt, regulamin elastycznej pożyczki ratalnej – k. 52 akt, harmonogram spłat – k. 53 akt, potwierdzenie przelewu kwoty pożyczki – k. 18 akt, potwierdzenie przelewu kwoty 1 grosza – k. 19 akt

Pismem z datą w nagłówku „dnia 25 lutego 2015 roku” oraz „dnia 13 marca 2015 roku” (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wezwał Z. K. do zapłaty zaległych rat pożyczki o numerze (...).

Pismem z datą w nagłówku „dnia 12 maja 2015 roku” (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wypowiedział Z. K. umowę pożyczki o numerze (...) i wezwał go do zapłaty kwoty 1 052,98 złotych tytułem spłaty tej pożyczki.

wezwanie do zapłaty wraz z wypowiedzeniem umowy elastycznej pożyczki ratalnej – k. 16 akt, ostateczne wezwanie do zapłaty – k.17 akt, wezwanie do zapłaty – k. 20 akt

W dniu 10 lutego 2015 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w W. zawarły umowę spółki jawnej działającej pod firmą (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka (...) akcyjna spółka jawna (z siedzibą w W.).

Zgodnie z § 5 ust. 2 tej umowy, (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. jako wspólnik tytułem wkładu niepieniężnego wniósł do nowo powstałej spółki wierzytelności określone w załączniku numer 5, w tym wierzytelność wynikającą z umowy pożyczki numer (...).

Z treści załącznika numer 5a do umowy spółki jawnej wynikało, iż przedmiotem wkładu była wierzytelność z powyższej umowy pożyczki obejmująca: 665,52 złotych tytułem kwoty pożyczki, 7,16 złotych tytułem kwoty odsetek, 34 złotych tytułem opłat windykacyjnych oraz 18,52 złotych tytułem odsetek za opóźnienie.

umowa spółki jawnej – k. 32-36 akt, załącznik numer 5a – k. 26 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka (...) akcyjna spółka jawna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego Z. K. kwoty 1 086,88 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami postępowania, swoje roszczenie wywodząc z umowy elastycznej pożyczki ratalnej numer (...) z dnia 09 maja 2014 roku łączącej pozwanego Z. K. z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. – poprzednikiem prawnym powoda oraz faktu, iż udzielona pożyczka nie została przez pozwanego w ustalonym przez strony terminie zwrócona.

Podstawę normatywną żądanie powoda znajdowało zatem w treści art. 720 k.c. w zw. z art. 29 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 roku, poz. 1497 ze zmianami).

Stosownie do treści art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego pożyczkę określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący pożyczkę zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Z istoty więc samej umowy pożyczki wynika obowiązek zwrotu pożyczki przez pożyczkobiorcę.

W niniejszej sprawie pozwany Z. K. oświadczeniem złożonym na rozprawie uznał powództwo w zakresie kwoty 912,25 złotych, w pozostałym zaś zakresie kwestionując żądanie pozwu.

Zgodnie z treścią art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba, że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

A zatem pozwany składając oświadczenie o uznaniu powództwa, wyraża zgodę na wydanie wyroku zgodnego z żądaniem powoda (w zakresie uznanego powództwa) potwierdzając tym samym okoliczności faktyczne powołane przez powoda na uzasadnienie zgłoszonego żądania. Związanie uznaniem powództwa obliguje zaś Sąd do zaniechania przeprowadzenia postępowania dowodowego i wydania wyroku na skutek uznania powództwa.

Mając na względzie powyższe, Sąd na podstawie art. 720 k.c. w zw. z art. 213 § 2 k.p.c. w zw. z art. 481 k.c. zasądził od pozwanego Z. K. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki (...) akcyjnej spółki jawnej z siedzibą w W. kwotę 912,25 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 18 listopada 2015 roku do dnia 12 sierpnia 2016 roku (punkt I wyroku).

Pozwany Z. K. w sprzeciwie od nakazu zapłaty oraz w oświadczeniu złożonym na rozprawie kwestionował pozostałą wysokość żądania powoda, zwłaszcza w zakresie wysokości odsetek oraz opłat dodatkowych, stąd w zakresie nie objętym uznaniem powództwa należności te były przedmiotem rozważań Sądu.

Zgodnie z treścią § 7 ust. 1 umowy elastycznej pożyczki ratalnej, w przypadku zaległości w spłacie pożyczki, pożyczkodawca zastrzegł sobie możliwość naliczenia odsetek za opóźnienie w spłacie pożyczki (roczna stopa oprocentowania zadłużenia przeterminowanego), w wysokości czterokrotnej wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (odsetki maksymalne). Nie było zatem wątpliwości, iż powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka (...) akcyjna spółka jawna z siedzibą w W. uprawniony był do naliczenia powyższych odsetek umownych i ich dochodzenia w niniejszym postępowaniu (w kwocie 60,20 złotych, za okres od dnia 10 lutego 2015 roku do dnia 28 października 2015 roku).

Stosownie natomiast do postanowień § 7 ust. 2 – 5 umowy, w przypadku kiedy pożyczkobiorca zalega ze spłatą pożyczki, pożyczkodawca zastrzegł sobie możliwość podejmowania czynności windykacyjnych, za które uprawniony był pobierać opłaty w wysokości określonej w regulaminie, tj. za monit telefoniczny – 5 złotych, za wysłanie wiadomości sms – 2 złote oraz za listowne wezwanie do zapłaty – 15 złotych.

Bezspornie, jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka (...) akcyjna spółka jawna z siedzibą w W. (a dokładnie jego poprzednik prawny) podjął wobec pozwanego Z. K. szereg czynności windykacyjnych, w tym co najmniej trzykrotnie wezwał listownie pozwanego do spłaty powstałego zadłużenia.

Odnosząc się natomiast do żądania przez powoda (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę (...) akcyjną spółkę jawną z siedzibą w W. kwoty 320 złotych tytułem prowizji inicjalnej, to wskazać należy, iż w zakresie nie objętym uznaniem pozwu, żądanie to nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wskazać bowiem należy, iż z zawartej w dniu 10 lutego 2015 roku przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. oraz (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytowo – akcyjną z siedzibą w W. wynikało, iż (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. jako współnik tytułem wkładu niepieniężnego wniesienie do nowo powstałej spółki wierzytelności określone w załączniku numer 5. Z treści dołączonego załącznika numer 5a do umowy spółki jawnej wynikało, iż przedmiotem wkładu była wprawdzie wierzytelność z przedmiotowej umowy pożyczki (numer (...)), jednakże obejmowała ona: kwotę 665,52 złotych tytułem kwoty pożyczki, kwotę 7,16 złotych tytułem kwoty odsetek, kwotę 34 złotych tytułem opłat windykacyjnych oraz kwotę 18,52 złotych tytułem odsetek za opóźnienie.

A zatem w świetle powyższego, prowizja inicjalna nie była przedmiotem przelewu, stąd też powód nie był uprawniony do jej dochodzenia na drodze niniejszego procesu, a powództwo w tym zakresie podlegało oddaleniu na podstawie art. 509 k.c. a contrario (punkt II wyroku).

W niniejszym postępowaniu pozwany Z. K. zadeklarował chęć spłaty zadłużenia w ratach miesięcznych po 70 złotych.

Zgodnie z treścią art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Niniejszy przepis zezwala więc Sądowi na dokonanie modyfikacji sposobu spełnienia zasądanego świadczenia poprzez ustalenie rat spłaty, dając możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z regulacji prawa materialnego. Nie ulega wątpliwości, iż skorzystanie z tego uprawnienia możliwe jest tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach i Sąd powinien korzystać z tego uprawnienia wyjątkowo i ze szczególną ostrożnością. Za szczególnie uzasadnione uznaje się sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny, czy zdrowotny spełnienie zasądanego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione; jednakże przy równoczesnym wzięciu pod uwagę sytuacji finansowej i interesów wierzyciela.

Z uwagi bowiem na fakt, że rozłożenie na raty zasądanego świadczenia wiąże się z określoną zmianą wysokości zobowiązania (zmniejsza je w zakresie odsetkowym), rozważając zastosowanie przepisu art. 320 k.p.c. nie można kierować się jedynie sytuacją materialną dłużnika, ale należy brać pod uwagę także interes wierzyciela, bowiem rozłożenie na raty należności powoduje, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od świadczeń ratalnych za okres

pomiędzy wydaniem wyroku a datą płatności poszczególnych rat (tak Sąd Najwyższy w uchwale 7 Sędziów z dnia 22 września 1970 roku, sygn. akt III PZP 11/70, OSNCP 1971/4/61). Przy czym jednolicie przyjmuje się w orzecznictwie, że rozłożenie na raty może mieć miejsce tylko wtedy, gdy w sprawie zostanie wykazane, że pozwany będzie w stanie realizować spłatę w ratach, że będzie dysponować środkami dla wykonania tak zmodyfikowanego obowiązku.

W niniejszej sprawie, jak wynikało z treści złożonego oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania, pozwany Z. K. i pozostająca we wspólnym gospodarstwie domowym żona T. K., uzyskują miesięczne dochody na poziomie około 6 744,94 złotych (emerytura, wynagrodzenie, pomoc córki). Posiadają zadłużenie w licznych instytucjach bankowych i innych, którego spłata pochłania znaczną część powyższych środków finansowych, nadto emerytury i dochody z pracy są częściowo zajęte przez komornika sądowego prowadzącego wobec pozwanego oraz jego żony czynności egzekucyjne. Comiesięczne wydatki na tzw. media oraz podatek od nieruchomości, wodę i odprowadzanie ścieków, wywóz odpadów komunalnych, ubezpieczenie domu i samochodu, leki wynoszą około 1 132 złotych.

Pomimo braku ustalenia pozostałych miesięcznych wydatków na żywność, odzież, czy środki czystości, stwierdzić można w oparciu o zasady doświadczenia życiowego, iż dochody te pozwalają pozwanemu na spłatę zasądzonej kwoty w ratach, przy równoczesnym regulowaniu przez niego bieżących opłat i pokrywaniu koniecznych potrzeb życiowych. Jednocześnie w ocenie Sądu nieuwzględnienie wniosku pozwanego i konieczność jednorazowej spłaty zasądzonej kwoty wiązałoby się dla pozwanego z dużym obciążeniem finansowym i byłoby dotkliwie również i dla pozostałych członków jego rodziny.

Stąd też mając na względzie powyższe rozważania, Sąd uznał, iż okoliczności niniejszej sprawy uzasadniają możliwość skorzystania przez Sąd z rozłożenia zasądzonego świadczenia na raty, wobec czego na podstawie art. 320 k.p.c. należność zasądzoną w punkcie I wyroku Sąd rozłożył na 13 rat miesięcznych, w tym 12 rat po 70 złotych każda rata, trzynasta rata zaś w kwocie 72,25 złotych wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 18 listopada 2015 roku do dnia 12 sierpnia 2016 roku, wszystkie raty płatne do 15. dnia każdego miesiąca, poczynając od miesiąca następnego od tego, w którym wyrok stał się prawomocny, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od każdego uchybionego terminu płatności poszczególnych rat.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu i na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108. k.p.c. w zw. z § 6 pkt 2 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 461) w punkcie IV wyroku zasądził od pozwanego Z. K. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki (...) akcyjnej spółki jawnej z siedzibą w W. kwotę 190,70 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu (powód wygrał sprawę w 84%).

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 30 dni.

SSR Justyna Supińska

G., dnia 05 września 2016 roku